

gen af de Mænd, som arbeide i Kontorene. Jeg vil imidlertid henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa — og det er en Kjendsgjerning, som staar fuldkommen fast — at der for deres Vedkommende, der saaledes ere ansatte som Arbeidere rundt om i disse Kontorer, gaar lang Tid hen, inden de erhverve sig den Ovelse, som er fornøden for nogenlunde hurtigt at kunne udføre Forretningerne, at de for en stor Del gaa og blive gamle Folk i de Stillinger, som de saaledes have, at de ikke ere fast ansatte af Ministeriet, at de antages af vedkommende Kontorchef, og at netop den Omstændighed, at det saagodt som uafbrudt er Tilfældet, at man under de værende Forhold beholder det samme Personale, som tidligere har været der i Kontoret, vidner om, at man i dem har Folk, der arbeide med Dygtighed, og fremfor Alt ogsaa, at de ere i Besiddelse af den Paalidelighed, som i de forskjellige Kasserekontorer, paa Grund af de store dermed forbundne Oppbejlsler er af yderste Vigtighed, ikke blot for vedkommende Kassere, men vistelig ogsaa for Staten; thi det er meget store Summer, der hvert Aar gaa igjennem disse Kontorarbeideres Hænder. Jeg sagde, at de meget ofte blive gamle i deres Stillinger; men hvorledes er deres Udsigt for de gamle Dage? Det er den, at de kun erholde en meget tarvelig tilmaalt Understøttelse af en Understøttelseskasse, netop fordi Maaden hvorpaa de ere ansatte, gjør, at der ikke for dem bliver Spørgsmaal om Afgang til nogen Pension eller nogen fast Understøttelse fra det Offentlige. Man indvende ikke herimod, at det er af Vigtighed, hvor man tilstaa Kontorholds-godtgjørelser, at passe paa, at Lønningerne for de Paagjældende ikke blive større, end de efter Billighed og Forholdene maatte være. Dette er en Bemærkning, som stadig er bleven udtalt her i andre Forhold, og jeg skal nævne Kontorholds-godtgjørelserne for de juridiske Embedsmænd. Men ogsaa med Hensyn dertil vil jeg lægge Thinget paa Hjerte, at netop der kan man fastsætte Regler, som ere mere faste, end det lader sig gjøre med Hensyn til Toldembedsmændene her i Kjøbenhavn, og navnlig ogsaa fastsætte Beløbene saaledes, at man kan sige sig selv, at den fornødne Hjælp kunne Embedsmændene skaffe sig gennem disse Indtægter. Naar vi saaledes i disse almindelige Kontorholdslove sige, at der skal være en Fuldmægtig ved dette Embede og een eller to Skrivere, at Fuldmægtigen skal have 400 Rd. osv., saa vide vi, at for dette Beløb ville Embedsmændene i Reglen kunne faae denne Medhjælp, og kan han spare Noget der, saa sparer han det. Men her ved Kjøbenhavns Toldsted er det anderledes, og det er en faktisk Anførsel, som her maa komme meget i Betragtning, at der i Forbindelse med de Beretninger, som aarlig gives fra hvert Kontor ved Toldstederne til Overtoldbestyrrelsen, tillige skal gives Beretning ikke til Overtoldforvalteren

og Inspektørerne, men derimod til Generaltoldbirektoratet, og derved altsaa tillige til Generalbestyrrelsen, saaledes at der i disse Indberetninger opføres, hvormange Arbeidere der har været i Kontoret i Aarets Løb, og hvilken Løn der har været tilstaaet hver enkelt. Man har altsaa netop her den fuldstændigste Betryggelse for, at det, der indberettes som Kontorudgifter til Personalet, netop er det, som er blevet givet, saaledes at man ikke her som ved de andre Kontorforhold, jeg nævnte, kan gaa ud fra, at der er Spørgsmaal om at kunne bespare Noget, som saa den paagjældende Kontorchef selv beholder. Man maa være forvissnet om, at netop Forholdene have vist, at Kontrolten fra den øverste Toldbestyrrelses Side har været overmaade alvorlig, ligesom dens Kritik ikke har havt ringe Indflydelse paa, at Forholdene ere blevene ordnede saaledes, som de ere gennem Lovforslaget, paa den Maade, som fra hele Udvalgets Side er erkjendt for at have været hensigtsmæssig og at have ledet til moderate Resultater. Men ligesom jeg altsaa ikke kan Andet end nære det Naab, at Folkethinget af Hensyn til Personernes Stilling, det Byrdefulde i deres Arbeide og den Udsigt, de have efter et ringe aflagt Lønningsforhold til ikke paa deres gamle Dage at faae Pension eller Understøttelse af Staten, vil gaa ind paa Regeringsforslaget med Hensyn til disse 3 Toldafdelinger, saa vil jeg sige en Bemærkning til. I Lovforslagets § 1 A, som omhandler disse Kjøbenhavnske Toldforhold, har Regeringen forbeholdt sig Afgang for Overtoldbestyrrelsen, Finantsministeren, til at kunne omlægge mellem de forskjellige Kontorer de Beløb, som nu tilstaaes i Kontorholds-godtgjørelse, saaledes at den, som det hedder i Lovforslaget, kan omlægge dem, „efter Forretningernes Behov.“ Naar vi altsaa nu indrømme, saaledes som Regeringen har forlangt, disse Summer og ikke fratage disse respektive 400, 200 og 400 Kr., saa berøve vi ikke Finantsministeriet Afgang til i det Omfang, hvori det maatte være ønskeligt at omlægge disse forskjellige Lønninger, saaledes at det, hvor det ser, at et Kontor trænger til flere Arbeidere, kan lade det faae dem af dette Tillæg, medens vi ved at vedtage denne Medsættelse ikke alene tilveiebringe nogen Forringelse i Kontorholds-godtgjørelsen for disse Embedsmænd, men tillige vanskeliggjøre det for Finantsministeriet at tage de Hensyn, som ere fornødne for at kunne iværksætte den Omlægning, som i det Offentliges Interesse bør finde Sted. Det er med disse Bemærkninger, at jeg ret skal lægge det høie Thing paa Hjerte at vedtage Forslaget, som det foreligger, ogsaa for Kjøbenhavns Toldsteds Vedkommende.

Finantsministeren: (Fonnesbed); Det er mig en Fornøjelse at vide, at det ærede Udvalg har anset de af mig foreslaaede Forhøielser for at være moderate og i det Hele taget